

mand har med Hensyn til Ministeriet bemærket, at vi dog skulde tage Hensyn til hans Raad om Forandring i flere af Paragrapherne — han har en lille Række af Paragrapher, jeg troer en 6 eller 7, som han vil have forandret — og har meent, at det var Noget, som Ministeriet gjerne kunde gaae ind paa, og de skulde ikke lade, hvad han kaldte personlig Forsængelighed, træde hindrende i veien herfor. Jeg troer virkelig, at han kan være ganske rolig for, at der ikke er Spor af personlig Forsængelighed med i Spillet med Hensyn til dette Forsatningsudkast. Jeg vil endog saa gjerne gribe Leiligheden her til at bemærke, at det er meget langt fra, at Ministeriet enten skulde vente eller forlange, at noget Menneſke skulde falde i Beundring eller Extase over denne Forsatning; det er meget langt fra; men det, som Ministeriet kunde ønske, er, at Alle vilde holde fast ved, at det fra Begyndelsen af ikke alene har maattet erkjendes, at en Forsatning under vore Forhold og de Forhold, som kom frem ved Forordningen af 26de Juli 1854, maatte i Meget blive utilfredsstillende for Mange, ja endog saa for dem, som skulde concipere den. Dette er fra allerførste Færd bleven anerkjendt. Der kan være Meget, som man kan være misfornøiet med i Enkelthederne, og dog være nødt til at tage imod, fordi det er taaleligere end den Tilstand, hvori man befinder sig. Det er denne Betragtning, der maa lægges til Grund ved Bedømmelsen af Forsatningsudkastet. Men, naar den ærede Rigsdagsmand siger, at vi dog gjerne kunde gjøre Forandringer deri, i Genhold til de Forlangender, som her ere gjorte, saa siger jeg hertil, at den ærede Rigsdagsmand virkelig ganske overseer den hele Situation, som han ellers ofte har seet saa klart og tydeligt, og som han har, forekommer det mig, havt en heel Deel Anledning til at maatte see klarere og klarere. Jeg troer virkelig, at han ligesom maatte kunne see, at her slet ikke er Tale om nogen personlig Forsængelighed, som skulde være med i Spillet, men at Ministeriet ikke kan gjøre Forandringer eller paatage sig at foranledige Forandringer i det Udkast, som nu er fremkommet, og det forekommer mig, at han maa erkjende, at saaledes er Stillingen for Minister-

riet (Tscherning: Nei!). Ja, dersom han ikke har erkjendt det, saa vil han dog vel erkjende det nu, naar jeg siger ham, at saaledes opfatter Ministeriet sin Stilling, og saa skal det ganske rolig overlade baade ham og Andre at bedømme, om dets Opfattelse af sin Stilling er rigtig. Der er flere Ting, som høre med til Adressen, foruden det, der her oftere er fremhævet; der er en Ting, der hører med, og det er den, at der i Adressen selv blev udtrykkelig udtalt at man havde erkjendt, at Rigsdagen ikke kunde faae nogen umiddelbar Indvirkning paa Fællesforsatningens Bessaffenhed, og det er netop dette, som den ærede Rigsdagsmand og hele Rigsdagen her skal og maa have for Øie; her er ikke Tale om, at der kan være enkelte Punkter, hvori Regjeringen selv kunde være meget villig til at medvirke til Forandringer; men Regjeringen kan umuligt, efter den hele Stilling, der er givet ved Adressen og givet ved samtlige Forhold, lade sig paa lægge her at foranledige Forandringer i Udkastet. Det er en complet Misforstaaelse af Regjeringens Stilling, saaledes som den har opfattet den. Ministeriet har fulgt den Vej, og jeg troer, at det nu og senere skal blive erkjendt, at det har fulgt denne Vej loyalt og tro, som blev det givet ved dets Dannelse og ikke blev givet det af den ærede Rigsdagsmand (Tscherning), som nu ryfter paa Hovedet, men blev givet det af Rigsdagen i sin Heelhed igjennem de Afstemninger og Beslutninger, som her har fundet Sted. Det var i Genhold og i Tillid hertil, at Ministeriet overtog sin Opgave. Regjeringen har aldrig overtaget den Opgave at skulle præstere en Forsatning, som skulde kunne vinde Bisald af alle Personer og Partier i Rigsdagen; Ministeriet har overtaget den Opgave: efter de givne Forudsætninger at tilvejebringe en Forsatning, som paa en taalelig Maade kunde lede os ud af den Tilstand, hvori vi befinde os, og skabe en ny og bedre. Det er den Opgave, som Regjeringen har overtaget og det er den Opgave, som Regjeringen troer at have løst.

Formanden: Der er to Medlemmer, der have begjært Ordet for en personlig Bemærk-